

پاورقی (۴۶)

سنت‌موروثی

دایان دوکریه . ترجمه: محمدعلی عسگری

کای- های چاره‌ای جز این نداشت که اندوهش را در قصیده‌ای به این نحو بیان کند: «روز تیرهای است، باد شمال می‌وزد

مانو

سرمای شدید در مغز استخوان فرومی‌خلد به آن مردی فکر می‌کنم که از من کاملاً دور است موج‌هایی را می‌بینم که ناگهان از سکون سر بر می‌کشند آیا آن‌گام‌های مجروح التیام یافته است؟ آیا لباس‌های زمستانی برایش مهیاست؟ هیچ نام‌های به اینجا نمی‌رسد سؤال می‌کنم، اما هیچ‌کس نیست که جوابم را بدهد.

ای‌کاش بال داشتیم

پرواز می‌کردم و خودم را به او می‌رساندم

دیگر او را نمی‌توانم ببینم

و اندوه مرا پایانی نیست.»

کای- های احساس کرد مانو او را به‌خاطر مبارزه‌ای که از دوران نوجوانی پیگیر آن بود به خود رها کرده است. او نیز دیدگاه‌های فمینیستی خودش را به‌خاطر او کنار گذاشته بود. بچه‌ها او ا فرسوده می‌کردند. برای او نوشت: « وقتی تنها دراز کشیده‌ای چه کسی به تو توجه می‌کند؟ آیا تو هم به اندازه‌ای که من احساس تنهایی می‌کنم، احساس تنهایی می‌کنی؟» اما مانو که در تبعیدگاهش به‌سر می‌برد تنها نبود و حتی تنها نمی‌خوابید. آری، مانو ازدواج را پذیرفته اما تفکورش را درباره آن تغییر نداد. این یک سنت موروثی مربوط به بورژوازی ستم‌گر بود. در آن زمان به این فکر می‌کرد که «موجی از ازدواج‌های آزاد و عشق‌های بزرگ در تمام مناطق چین به راه اندازد».

اما چینی‌هایی را که قرن‌ها بود به اخلاق کنفوسیوسی متعهد بودند، نمی‌شد به این آسانی قانع کرد که آن سنت‌ها را کنار گذاشته و به انقلاب کمونیستی و بالاتر از آن به آزادی جنسی روی آورند. از آنجا که اکثر چینی‌ها تقریباً چیزی نداشتند شاید نگران این نبودند که ابزارهای تولید عمومی شود. اما هیچ‌کدام آمادگی آن را نداشتند که با نشانن نیز همان رفتار صورت گیرد. باین‌حال نوسازی روابط زن و مرد یک عنصر اساسی در ساخت چین جدید طبق الکوی فکری مانو به شمار می‌رفت. لازمه اصلاح ازدواج به‌نحوی‌که او آن را ستایش می‌کرد، این بود که برای همگان آزادی عشق و به‌خصوص عدم عشق‌ورزیدن را مهیا کند و به زنان حق طلاق بدهد. این تا حد زیادی تجربه‌ای گران‌سنگ‌تر از مسئله اصلاحات ارضی در چین بود.

اما کارها آن‌چنان که انتظار می‌رفت پیش نرفت. زنان فوراً این فراخوان به «آزادی» را اخذ کردند. روابط عاشقانه بین آنها و دوستان جوشنان رو به ازدیاد گذاشت. «ازدواج‌های آزاد همه‌جا رواج پیدا کرد». این یک موج نبود، بلکه یک سیل فوران‌کننده بود. مانو هم از این دیدگاه پیروی کرد. بدون اطلاع همسرش برای بار دوم ازدواج کرد. با دختر جوانی که سال ۱۹۲۰ او را در راهی دیده بود. کای- های ابتدا این مسئله را باور نمی‌کرد. برای حفظ احترام او این موضوع را نادیده می‌گرفت. از جمله کسانی نبود که به دلیل علاقه‌اش به مدرنیسم بخواد طلاق بگیرد. به این فکر می‌کرد که چگونه همسرش را برگرداند. اما خبرهایی ازاین دست او را ویران می‌کرد. «پنه‌لویه» در حالی که داشت لبه کلاهش را گل‌دوزی می‌کرد، این خبر را به او داد. مانو به او گفته بود: «بهتر است تو اینجا با بچه‌ها بمانی. اینجا نزد تو امانت هستنند». چطور ممکن بود تا این حد به او دروغ گفته باشد؟!

آن‌زمان، شائگشا تحت تسلط «هوچیان» بود؛ یک ژنرال ناسیونالیست که سرسختانه با کمونیسم مبارزه می‌کرد، اما کای- های هنوز تحت هیچ‌گونه فشاری قرار نگرفته بود. به‌هرحال او خیلی فعال نبود و در اعمال و رفتارهای شوهرش نیز مشارکتی نمی‌کرد. همگان وضعیت او را می‌دانستند؛ وضعیتی که بیشتر رقت‌انگیز بود تا شک‌برانگیز. سپتامبر سال ۱۹۳۰ بود که مانو دوباره به شائگشا برگشت. نه تمایل شخصی یا علاقه به خانواده، بلکه این جنگ بود که او را به آن شهر کشاند. حملاتی بی‌دریی به شهر شد. محاصره شهر درهم شکسته شد. صبر ژنرال هم حدی داشت؛ صبری که مانو از آن فراتر رفته بود. بنابراین ژنرال کای- های و فرزند بزرگش «آنینگ» را بازداشت کرد. دقیقاً روز ۲۴ دسامبر، یعنی روزی که او به هشت سالگی رسیده بود. به کای- های معامله‌ای پیشنهاد شد: آزادی در مقابل محکوم کردن اعمال شوهرش، یا اینکه بلافاصله از او طلاق بگیرد. کای- های هرگز راضی به این نبود که کسی چیزی را بر شوهرش تحمیل کند. این‌طور چانه‌زدن هم با آن عشق بزرگ تناسبی نداشت. بگذریم که مدت‌ها بود دیگر از او جز در رؤیاهایش خبری نداشت، بنابراین تصمیم گرفت از مانو دست نکشد. در سالن دادگاهی که باجمله در مقر عمومی ارتش برپا شده بود، نگهداری شد. دامن لاجوردی‌رنگ بلندی پوشیده بود که به او هیأتی امپراتوری می‌داد. در چهاروش هیچ نشانه‌ای از ترس دیده نمی‌شد. در دفتر پر و یک برجسب بود که نام او را بر آن نوشته بودند.

ادامه دارد

قریب به چهار سال است که برای رهایی از جنگ، فقر و خون‌ریزی، چشم به آن سوی دریای مدیترانه دارند. پناه‌جویان آفریقایی تنها برای زنده‌ماندن گام به کشتی‌ها و قایق‌های فرسوده قاچاقچیان می‌گذارند، غافل از آنکه این حاملان نجات چندان امانتدار نیستند. فرقی نمی‌کند از کدامین کشور آفریقایی آمده‌اند؛ از اریتره‌ای گریخته‌اند که حکومت خودکامه آن از هیچ فاجعه حقوق بشری فروگذار نمی‌کند، یا از کشورهای چون لیبی فرار کرده‌اند که از بهارعرسی طرفی جز جنگ داخلی و خشونت تروریستی نیسته‌اند، پناه‌جویان ناامید و مضطرب آفریقایی، دیگر به‌جد می‌دانند باید خوش‌شانس باشند تا مدیترانه، این ساحل نجات موعود به گورستانشان بدل نشود. ۱۹ماه از آن روزی می‌گذرد که فاجعه غرق‌شدن دست‌کم ۳۶۰ مرد، زن و کودک پناه‌جو در سواحل «لامپدوسای» ایتالیا، فصل جدیدی در مباحثات مقامات اروپایی پیرامون قوانین مهاجرتی، کنترل مرزها و حقوق پناه‌جویان گشود، اما هنوز که هنوز است، پناه‌جویان مستأصل آفریقایی که انتظار آغوش باز دولت‌های اروپایی را می‌کشند، راهی جز آغوش سرد موج‌های مرگ‌آفرین مدیترانه نمی‌یابند. البته این بدان معنا نیست که سیاست‌های جدید اتحادیه اروپا تغییری محسوس در وضعیت پناه‌جویان ایجاد نکرده باشد. اگر پیش‌تر، از هر صد پناه‌جوی آفریقایی، به‌طور میانگین یک نفر بر آب‌های مدیترانه جان می‌یاخت، امروز نرخ تلفات پناه‌جویان به بیش از ۱۰ درصد رسیده است. برای درک بهتر وخامت اوضاع، تنها کافی است نگاهی به فاجعه روز یکشنبه در ۱۱۰ کیلومتری سواحل لیبی بیندازیم که غرق‌شدن یک قایق حامل پناه‌جویان منجر به کشته‌شدن تقریباً تمامی سرشنیان این قایق شد. آمار ارائه‌شده از سوی مقامات ایتالیایی در حالی حکایت از نجات ۲۸ نفر دارد که یکی از نجات‌یافتگان مدعی شده است تعداد سرنشینان قایق برحلاف ۲۰۰ نفری که پیش‌تر اعلام شده بود، ۹۵۰ نفر بوده است؛ به‌طوری‌که صدها نفر از آنان توسط قاچاقچیان در انبار قایق زندانی شده و خلاف باقی پناه‌جویان که بر روی عرشه به‌سر می‌برده‌اند، از هیچ شانس‌ی برای زنده‌ماندن برخوردار

نبوده‌اند. این در حالی است که گزارش‌ها نشان از آن دارد دلیل غرق‌شدن قایق، سنگین‌شدن آن در پی هجوم پناه‌جویان به یک سمت این قایق ۲۰ متری پس از دیدن کشتی گارد ساحلی ایتالیا بوده است. اما فاجعه روز یکشنبه بر دریای مدیترانه اگرچه از نظر تلفات تاکنون بی‌سابقه بوده، اما بدون شک تنها مورد نبوده است. همین هفته گذشته بود که قایقی ملو از پناه‌جویان در دریای مدیترانه غرق شد و جان ۴۰۰ نفر را گرفت. به اینها اضافه کنید بیش از ۳۰۰ پناه‌جویی را که در فاجعه‌ای دیگر در ماه فوریه کشته شدند تا درپاییم تعداد کل تلفات پناه‌جویان در سال جاری بالغ بر هزار و ۵۰۰ نفر می‌شود. این آمار نگران‌کننده آن هنگامی دهشتناک‌تر می‌شود که بدانیم در صورت ادامه شرایط موجود در فصل تابستان به‌عنوان دوران اوج مهاجرت پناه‌جویان، آمار غرق‌شدگان مدیترانه می‌تواند به رکوردی بی‌سابقه برسد. در نتیجه جای تعجب نیست که فاجعه اخیر نه‌تنها موجی از انتقادات علیه سیاست‌های اتحادیه

علی. Reuters

وزرای خارجه اتحادیه اروپا در لوکزامبورگ گردهم آمدند

صید پناهجو با طعمه خیال

اروپا را به همراه داشته، بلکه مقامات اروپایی را بر آن داشته تا شاید یک‌بار برای همیشه، مانع از تلبارشدن هرچه بیشتر اجساد پناه‌جویان در اعماق مدیترانه شوند. دراین‌میان، دولت ایتالیا به‌عنوان اولین مقصد قایق‌های حامل پناه‌جویان، خواستار اقدام فوری متحدان اروپایی خود برای پایان‌دهی به بحرانی شده که از منظر ماتئو رنزی، نخست‌وزیر آن کشور، همچون طاعون به جان قاره سبز افتاده است. مقامات ایتالیایی در حالی از ورود بیش از ۱۰ هزار پناه‌جو به خاک این کشور فقط در یک هفته گذشته خبر داده‌اند که وزرای خارجه اتحادیه اروپا روز گذشته در جریان نشست اضطراری خود در لوکزامبورگ وعده دادند با تقویت و گسترش عملیات نجات و بازداشت قاچاقچیان، مانع از کشتار روزافزون پناه‌جویان آفریقایی شوند. فدریکا موگرینی، مسئول سیاست خارجه اتحادیه اروپا، در حالی پیش از آغاز نشست وزرای خارجه این اتحادیه از لزوم ایجاد یک حس مسئولیت مشترک بین رهبران اروپایی سخن گفت

ادامه‌دهنده راه‌پدر

کیکو فوجیموری، بزرگ‌ترین دختر رئیس‌جمهور اسبق کشور پرو که پدرش به‌دلیل نقض حقوق بشر طی دوره ریاستش در سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۰ در زندان به‌سر می‌برد، در بین نامزدهای انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۶ این کشور پیشرو است. **(رویترز)**

انفجار مهیب پایتخت یمن را لرزاند

استقرار ناوهای آمریکایی

در «باب‌المنذب»

وجود درخواست‌های سازمان‌ملل برای مذاکرات صلح، هیچ‌کدام از دو‌طرف درگیری حاضر نشده‌اند بدون پیش‌شرط، گفت‌وگوها را آغاز کنند. حوثی‌ها بارها اعلام کرده‌اند پیش از آغاز مذاکرات، حملات انتلاف باید متوقف شود و طرف دیگر نیز خواستار خلع سلاح حوثی‌هاست. درهمین‌راستا «ریاض یاسین» وزیر خارجه دولت مستعفی یمن تأکید کرد قبل از آغاز هرطرحی در یمن، حوثی‌ها و هم‌پیمانان آنها باید از مواضع خود عقب‌نشینی و سلاح‌های خود را کنار بگذارند.

نگاه

کمترین کاری که می‌توان برای سوریه انجام داد

منطقه‌ای از جمله ایران، اردن، قطر، عربستان سعودی و ترکیه با جامعه بین‌المللی برای ایجاد سراسری تا آدم‌ربایی، شکنجه، استفاده از گازهای شیمیایی و کاربرد بمب‌های بشکه‌ای. نزدیک به ۱۲ میلیون نفر خانه و کاشانه‌شان را ترک کرده‌اند و برخی نیز به‌صورت دسته‌جمعی از سوریه خارج شده‌اند و در شرایط سخت در کشورهای همسایه از جمله لبنان و اردن به‌سر می‌برند. جامعه بین‌المللی نشان داده عاجز و در برخی موارد بی‌میل به متوقف‌کردن این جنگ خانمان‌سوز در سوریه است. «کوفی عنان»، دبیرکل پیشین سازمان‌ملل‌متحد و من نخستین کسانی بودیم که این بحران را از نزدیک تجربه کردیم. ما هردو تلاش کردیم طرفین منازعه را از پای میز مذاکره بنشانیم تا به کشتار در سوریه پایان داده شود و هردو نیز شکست خوردیم. در ضمن، دنیا به ظهور تهدید بین‌المللی از سوی داعش نیز نگاه می‌کند. قطعاً ارانه راهکاری جامع برای پایان‌دادن به این منازعه امری ضروری است. باین‌حال، این مهم در صورتی امکان‌پذیر است که بازیگران اصلی

که بحران پناه‌جویان در اروپا همواره نمایانگر شکاف عمیق راهبردی بین کشورهای جنوب و شمال این قاره است، شکافی که پس از آغاز بحران اقتصادی در سال ۲۰۰۸، کم‌رند جنوبی این قاره، و مهم‌تر از همه ایتالیا را در تقابل با چالش‌های اقتصادی، حقوقی و اخلاقی حاصل از سیل مهاجران و پناه‌جویان تنها گذاشت. بی‌اعتنایی سایر اعضای اتحادیه اروپا به معضل مهاجرت و فراتر از آن، نسخه‌پیچی برخی از دولت‌های شمالی چون انگلستان مبنی‌بر افزایش مخاطرات مهاجرت دریایی به منظور کاهش نرخ ورود پناه‌جویان که خود یکی از پیامد بلافصل سیاست‌های ریاضتی رایج بود، سبب شد تا دولت ایتالیا که با صرف هزینه روزانه ۹/۵ میلیون یورو جان بیش از صد‌هزار پناه‌جوی در خطر ر نجات داده بود، برنامه امداد و نجات خود موسوم به «ماره نوستروم» را کناری گذاشته و تن به برنامه عملیاتی اتحادیه اروپا، یا همان تریتون دهد؛ برنامه امداد و نجات داوطلبانه که با کاهش یک‌سومی بودجه و محدودشدن نرخ به کرانه ساحلی ایتالیا، منجر به افزایش ۱۰برابری درخ تلفات پناه‌جویان شده است. از همین‌روست که وزیر خارجه ایتالیا در اولین سخنران خود در جریان نشست لوکزامبورگ، باسخی ایتالیایی به یک وضعیت اضطراری اروپایی را ناکافی دانسته و خواستار مشارکت بیشتر سایر متحدان شده است. او همچنین با ارائه طرحی مبنی‌بر برپایی کمپ‌هایی تحت حمایت اتحادیه اروپا در خاورمیانه و آفریقا که به پناه‌جویان اجازه می‌دهد بدون به‌خطراندختن جانشان در آب‌های مدیترانه، درخواست پناهندگی دهند، از کشورهای آفریقایی چون مصر و تونس نیز برای ایفای نقش در نجات پناه‌جویان درخواست کمک کرد. این در حالی است که بسیاری از مقامات اروپایی بر این باورند راه‌حل بلندمدت مسئله مهاجرت، گذشته از تصویب قوانین مهاجرتی جدید، نیازمند طرح یک چارچوب کلی راهبردی برای ایجاد امنیت و ثبات در کشورهای تحت‌تاثیر این چون لیبی و سوریه است که هیچ موج مرگ‌آفرینی قطعاً نخواهد توانست خللی در عزم شهروندان جنگ‌زده این کشورها برای فرار از خانه و کاشانه خود ایجاد کند.

تأیید مرگ عزت‌الدوری

عزت‌الدوری، معاون صدام، دیکتاتور مخلوع عراق که پیش از این شایعه کشته‌شدنش منتشر شده بود، با آزمایش دی‌ان‌ای هویتش تأیید شد. سخنگوی گروه «گردان‌های حزب‌الله» اعلام کرد صد‌درصد مطمئنیم این جسد متعلق به عزت‌الدوری است. **(الحیاه)**

۲۸وشکن و ۷کشتی جنگی آمریکادر آب‌های منطقه‌ای

در تحولی دیگر، برخی خبرگزاری‌ها از استقرار هفت فروند کشتی جنگی آمریکایی در نزدیکی تنگه «باب‌المنذب» خبر دادند. شبکه العربیه به‌نقل از مقامات نظامی آمریکایی گزارش داد هفت فروند کشتی جنگی آمریکایی ازجمله دو ناوشکن در حال حاضر در نزدیکی آب‌های منطقه‌ای یمن هستند و بیشترشان در باب‌المنذب مستقرند. این مقامات عنوان کردند که کشتی‌ها وارد آب‌های منطقه‌ای یمن که اتلاف عربی آن را ممنوع اعلام کرده، نشده‌اند و آماده هستند تا هر مأموریتی را که از آنها در آینده خواسته می‌شود، انجام دهند. از سوی دیگر، «احمد عسیری» سخنگوی نیروهای ائتلاف عربی موسوم به «توفان قاطعیت» عنوان کرد این ائتلاف به اجرای اهداف خود براساس جدول توافق‌شده ادامه می‌دهد. او در کنفرانسی خبری در پایگاه هوایی ریاض گفت نیروهای ائتلاف عربی بیشتر انبارهای مهمات در عدن را هدف قرار دادند. هم‌زمان با ادامه حملات جنگنده‌های ائتلاف، «عبدالملك حوثی» رهبر نیروهای حوثی از حملات عربستان انتقاد کرد و گفت: «حق مردم ماست که در برابر تجاوز بایستند و علیه تجاوزگر با هر وسیله‌ای رودرو شوند». او روز گذشته، در یک سخنرانی تلویزیونی، عربستان را متهم کرده که هدف از حملاتش به یمن اشغال آن کشور و سیطره مجدد بر آن است. عبدالملك حوثی حملات عربستان را بیش از هر چیز به سود اسرائیل و آمریکا دانسته و در مورد ایران نیز می‌گوید این کشور قصد تسلط بر یمن را ندارد. در چنین شرایطی، هرروز بر تعداد تلفات غیرنظامیان افزوده می‌شود، اما عربستان همچنان به حملات خود ادامه می‌دهد و در سخنان عبدالملك حوثی هم نشانی از توافقی با سازش دیده نمی‌شود.

معکوس خواهد داشت. تمرکز اخیر بر امنیت مرزی، نتیجه‌ای نامناسب و ناهماهنگ به همراه خواهد داشت. سیاست‌های ضعیف طراحی‌شده کنونی، مهاجران را مجبور خواهد کرد تا از طریق کانال‌های غیرقانونی و خطرناک سفر کنند. به‌نظر می‌رسد هنوز دولت‌های ملی در اتحادیه اروپا

به سبب رشد احساسات مهاجرستیزانه میان رای‌دهندگان خواهان نشان‌دادن حس انسانی مشترک نسبت به مهاجران هستند. «آلبر کامو»، نویسنده الجزایری فرانسوی‌تبار جمله‌ای دارد که در آن می‌گوید در چنین جهانی که فراسر نژاد، قربانی و کشتار است، کار مردمان فهمید آن است که در طرف کشتارکنندگان قرار نگیرند. این روح همان چیزی است که من، مردم سراسر جهان را به آن فرامی‌خوانم و از آنان می‌خواهم به دولت‌ها برای اجرای سیاست‌هایی به‌منظور حفاظت از آوارگان جنگ سوریه فشار آورند. توجه به وضعیت آوارگان سوری، کمترین کاری است که ما می‌توانیم انجام دهیم. مردم سوریه نباید فراموش شوند، این موضوع تنها از طریق اقدام مشترک بین‌المللی امکان‌پذیر خواهد بود.

✳ه‌ناینده ویژه سازمان‌ملل‌متحد و اتحادیه عرب در امور سوریه

جهان

رویداد

شکست مخالفان کاسترو

در‌دور اصلی انتخابات محلی

● دو نامزد مخالف دولت کوبا شکست خود را در انتخابات محلی این کشور پذیرفتند؛ این افراد در صورت پیروزی، نخستین کسانی بودند که در ۴۰ سال اخیر از خارج از حزب کمونیست انتخاب شده بودند. به گزارش آسوشیتدپرس، «هیلد براندو چاویانو» و «یونیل لوپز» به‌عنوان نامزدهای مخالفان انتخاب شده و امیدوار بودند دو کرسی از ۱۲هزارو ۵۸۹ کرسی در ۱۶۸ شورای شهر را به‌دست آورند. پس از آنکه نتایج اولیه نشان داد چاویانو در بین چهار نامزد در جایگاه آخر قرار گرفته و میزان آرای یکی از رقبیان حامی دولت لوپز دو‌برابر شده، این دو نامزد مخالف اذعان کردند که هیچ شانس‌ی برای پیروزی در این انتخابات ندارند. چاویانو ۶۵ ساله یکی از دادستان‌های دولتی است که به یک روزنامه‌نگار مستقل تبدیل شده و لوپز ۲۶ساله یکی از اعضای یکی از احزاب سیاسی مخالف محسوب می‌شود. پیروزی هریک از این دو نامزد مخالف، می‌توانست بسیار مهم و مؤثر باشد. مخالفان و رسانه‌های خارجی بدون هیچ‌گونه رویدادی شاهد شمارش آرا بوده‌اند اما لوپز شکایت کرده که او قادر نبوده شمارش کامل آرا در یکی از حوزه‌های رای‌گیری را مشاهده کند.

حمله مرگ‌بار به اتوبوس

سازمان ملل در‌سومالی

● در پی انفجار خودرو سازمان‌ملل‌متحد در منطقه نیمه‌خودمختار «پوتلند» در شمال‌غربی سومالی دست‌کم هفت نفر کشته و تعدادی دیگری زخمی شدند. به گزارش بی‌بی‌سی، یک مقام ارشد پلیس در پوتلند گفت که کشته‌شدگان در شهر «گاروو» مرکز پوتلند را شهروندان سومالی و اتباع خارجی تشکیل می‌دهند. طبق این گزارش، گروه تروریستی «الشباب» وابسته به «القاعده» اعلام کرده در این حمله نقش داشته است. پوتلند در سال ۱۹۹۸ اعلام خودمختاری کرد و به همین دلیل از بسیاری از خشونت‌های دو دهه اخیر در سومالی به دور ماند؛ باین‌حال، این منطقه پایگاه اصلی دزدان دریایی بوده است.

تشکیل اولین حزب زنان در لبنان

● زنان لبنان برای اولین‌بار با تشکیل حزب ویژه زنان قصد دارند در راستای ارتقای جایگاه خود در تصمیمات سیاسی و در سطوح قانون‌گذاری و اجرایی فعالیت کنند. به گزارش اسکای‌نیوز، «رولا المراد» رئیس حزب «۱۰۴۵۲» لبنان که اولین حزب ویژه زن در این کشور است، اعلام کرد: این حزب توسط جمعی از فعالان زن رهبری می‌شود و فعالان مرد لبنان نیز می‌توانند به این حزب بپیوندند. هدف ما در این حزب تلاش برای معانقت و مخالفت‌ها با فعالیت زنان در برخی مسئولیت‌های حزبی تحت رهبری مردان است. این حزب در حال حاضر در مرحله شکل‌گیری است و تنها تعداد کمی از مردم لبنان با آن آشنا هستند؛ اما تلاش‌های گسترده‌ای برای معرفی این حزب در دست انجام است.

احتمال برگزاری دور‌بعدی

مذاکرات سوری درنیویورک

● به گفته منابع آگاه، آمادگی‌ها برای برگزاری گفت‌وگوهای بین دو طرف سوری در مقر سازمان‌ملل در حال انجام است. انتظار می‌رود هیات‌هایی از روسیه، آمریکا، قطر، عربستان و ترکیه در این گفت‌وگوها حضور داشته باشند. به گزارش خبرگزاری اسپوتنیک، اولین دور از مذاکرت درباره مسائل داخلی سوریه بین ۲۶ تا ۲۹ ژانویه در مسکو برگزار شد. در دوم این مذاکرات نیز ششم تا ۹ تیر برگزار شد. درهمین‌حال «بشار جعفری»، نماینده سوریه در سازمان‌ملل ۱۴آوریل اعلام کرد، دور دوم مذاکرات شاهد یک «پیشرفت بی‌سابقه» بوده است و دولت و مخالفان بر یک برنامه ۱۰ موردی مشترک برای حل بحران در این کشور توافق کردند.

پیشروی کردها درکرکوک

عقب‌نشینی داعش درالانبار

● هم‌زمان با پیشروی نیروهای عراقی در شرق شهر رمادی و عقب‌نشینی تروریست‌های داعش از مناطقی در این شهر، پیشمرگه‌های اقلیم کردستان عراق نیز موفق شدند به پیشروی‌هایی در جنوب استان کرکوک دست یابند. به گزارش الجزیره، پیشمرگه‌های اقلیم کردستان عراق که از روز شنبه حملاتی را از دو جبهه در جنوب کرکوک علیه داعش آغاز کرده‌اند، توانستند دست‌کم ۳۵ نفر از تروریست‌ها را از پای درآورند و افراد مسلح را از منطقه‌ای به مساحت ۸۴ کیلومترمربع بیرون برانند و به‌این‌ترتیب پیشمرگه‌ها منطقه حائل در اطراف استان نفت‌خیز کرکوک را گسترش دادند. استان کرکوک یکی از استان‌های مورد مناقشه میان اربیل و بغداد است که تروریست‌های داعش پس از تصرف مناطق شمالی عراق به بخش‌هایی از آن نفوذ کردند اما در ادامه با مقاومت پیشمرگه‌ها مواجه شده‌اند. از شهر «مدانی» مرکز استان الانبار نیز خبر می‌رسد نیروهای عراقی موفق شدند به پیشروی‌هایی در شرق این شهر دست یابند و داعش را مجبور به عقب‌نشینی کنند.